

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1805/2020
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Динић, адвокат из ..., против туженог „Завод за хитну медицинску помоћ Ниш“ из Ниша, кога заступа Тања Савић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 313/20 од 28.02.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 313/20 од 28.02.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1286/18 од 16.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 31.12.2015. године, као незаконито и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу призна сва права из радног односа. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 195.000,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 313/20 од 28.02.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што је захтев тужиоца да се поништи решење туженог број .. од 31.12.2015. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на одговарајуће радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као и да се тужиоцу признају сва права из радног односа, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да

туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 170.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, као и трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се тужилац позива у ревизији, овај ванредни правни лек се не може изјавити, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време и обављао послове специјалисте ... на основу уговора о раду од 17.03.2006. године. Решењем туженог број .. од 31.12.2015. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, јер је услед економских и организационих промена престала потреба за обављањем послова у ... служби. Тужени је на основу Закључка Владе од 02.10.2015. године и упутства Министарства здравља од 07.10.2015. године, донео одлуку од 22.12.2015. године, о престанку потребе за обављањем послова у ... служби и престанку потребе за радом запослених на неодређено време у овој служби, а у одлуци је дат и табеларни приказ једанаесторо запослених за чијим радом је престала потреба, међу којима је и тужилац. Изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места код туженог од 20.11.2015. године, радно место тужиоца је укинато.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца, оцењујући да је тужени приликом доношења побијаног решења о отказу уговора о раду поступио супротно одредби члана 19. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Ово из разлога што измене и допуне Правилника од 20.11.2015. године и 30.11.2015. године, као и Правилник о организацији и систематизацији послова од 22.05.2015. године, нису могли бити објављени на огласној табли туженог, нити су могли да ступе на правну снагу и произведу правно дејство пре добијања сагласности Министарства здравља РС, а које чињенице утичу и на законитост самог решења о отказу уговора о раду, јер је исто донето у складу са наведеним правилницима.

Другостепени суд је усвајајући жалбу туженог, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, као неоснован. Према ставу другостепеног суда наведене измене и допуне Правилника, као и Правилник о организацији и систематизацији послова, као општи акти, су објављени и ступили су на снагу у складу са чланом 196. Устава Републике Србије. Побијано решење о отказу уговора о раду је законито, јер је донето након ступања на снагу Правилника од 22.12.2015. године, и у поступку регулисаном одредбама члана 153. – 161. Закона о раду, који је по оцени овог суда правилно и законито спроведен, а ради усаглашавања броја запослених са важећим кадровским

планом Министарства здравља Републике Србије од 11.04.2013. године, према коме није било предвиђено постојање извршилаца у ... служби туженог. Такође, оцену законитости и оправданости ступањем на снагу наведених правилника пре осмог дана од дана објављивања није покретано пред Уставним судом, у смислу одредаба члана 50. – 65. Закона о Уставном суду, а што је једини начин на који може да се утврди и цени њихова законитост.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је правилно побијаном одлуком одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду, применом одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 25/05, 75/14), с обзиром да је радно место тужиоца укинута, а да је решење о престанку радног односа донето у законито спроведеном поступку утврђивања вишка запослених.

Одредбом члана 19. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 68/15, 85/15- УС и 81/16-УС), прописано је да су у периоду спровођења рационализације ради праћења спровођења акта о максималном броју запослених, организациони облици у јавним службама из члана 2. став 3. овог закона, дужни да акте о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места достављају на претходну сагласност министарствима у чијем делокругу се налазе послови за чије обављање су образоване службе.

Сврха члана 19. наведеног закона, јесте праћење спровођења акта о максималном броју запослених. Акт о организацији и систематизацији достављају на сагласност само јавне службе које имају већи број запослених од оног утврђеног актом Владе. У конкретној ситуацији, код туженог је укинута ... служба, а у складу са организационим променама које су настале у спровођењу Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, односно систему јавних служби и кадровским планом који није предвидео извршилачка радна места у овој служби код туженог. Побијано решење о отказу уговора о раду донето је након ступања на снагу Правилника о организацији и систематизацији послова од 22.12.2015. године, у законито спроведеном поступку, па је правилан закључак другостепеног суда да је оспорено решење законито.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Како тужилац није успео у поступку по ревизији, то је одбијен његов захтев за накнаду ревизијских трошкова, применом одредбе члана 165. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић